

DYSTYCHON (1) *sb m*

N sg dystychon.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dwuwersz; tu większy utwór rymowany parami; z grec. δίστιχον [distichon – dwa wiersza, dwa rymy Mqcz 90b]: Iákubá Pherratá Podwysockiego ku temu co czyść będzie DISTICHON. RejZwiercPodw 183v.

LW